

AFSCHRIFT

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE, Dertiende Kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 16 SEPTEMBER 2013 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer : DE64.L1.7729/08/13

Griffie nummer :

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. op bloemist, geboren te
wonende te

2. te op verpleeaster, geboren
wonende te

3. op gepensioneerde, geboren te
wonende te

Verdacht van :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kruipenijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek:

Te

A. de eerste

op niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 2004 tot en met 2 april 2007:

De feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1 , 146,1°- 3°,149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999 en thans bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

namelijk

door in strijd met de bestemming van het gebied volgens het gewestplan en in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning vanwege de Bestendige Deputatie d.d. 8 mei 2003, de functie van de loods te hebben gewijzigd van agrarische activiteit naar een handelsactiviteit, door in casu de loods te gebruiken voor de overslag en in- en verkoop van niet-zelf gekweekte planten in plaats van deze te gebruiken voor veeteelt en de eigen gekweekte chrysanten.

op het perceel aldaar gelegen te
gelegen in agrarisch gebied en gekadastréerd als

- met een (globale) oppervlakte van 9 a 43 ca eigendom van
ingevolge schenking verleden voor notaris
met kantoor te
- met een (globale) oppervlakte van 30 a 40 ca eigendom van
en ingevolge schenking en
wijziging van huwcontract verleden voor notaris met
kantoor te
- met een (globale) oppervlakte van 38 a 96 ca eigendom van
en ingevolge schenking en
wijziging van huwcontract verleden voor notaris met
kantoor te
- met een (globale) oppervlakte van 33 a 18 ca eigendom van
en ingevolge schenking en
wijziging van huwcontract verleden voor notaris met
kantoor te

C. de eerste

in de periode van 2 april 2007 tot en met heden, minstens tot en met 16 oktober 2009 (DE.64.L1.7729/08):

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd
meer bepaald:

een inrichting voor het fysisch behandelen van gassen, zijnde 2 koelinstallaties voor het bewaren van producten, luchtcompressoren en airconditioninginstallaties, met een totale geïnstalleerde drijfkracht van elk 3 X 400 V, overeenkomstig rubriek 16.3.1.2°, behorende tot de 2e klasse.

deze feiten waren tot 01.05.2009 strafbaar gesteld door artikel 39 § 1.1° en § 2. van het voormeld decreet van 28 juni 1985, en zijn thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

D. de eerste

op 27 september 2008 (DE.64.L1.5870/08):

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 20, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet dd. 20 april 1994 (B.S. 29.04.1994), nagelaten te hebben bedrijfsafvalstoffen te verwijderen of nuttig toe te passen op de wijze zoals bepaald in artikel 20 van het Decreet van 2 juli 1981, namelijk allerlei afval, waaronder plasticen bloempotten, vloerbedekking, gutten zakken, planten, karton en blikjes te hebben verbrand

deze feiten zijn thans strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

E. de tweede en de derde:

op niet nader te bepalen datum in de periode van 1 januari 2004 tot en met 2 april 2007:

bij inbreuk op artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat hiernavermelde handeling, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken : het optrekken of plaatsen van een constructie) hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning , hetzij na verval , vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning , hetzij in geval van schorsing van de vergunning, met name

de loods zoals vermeld onder tenlastelegging A

F. de tweede en de derde:

op niet nader te bepalen datum in de periode van 2 april 2007 tot en met 28 augustus 2009 (St. 139 DE.66.L1.2589/07):

bij inbreuk op artikel 6.1.1.3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

als eigenaar te hebben toegestaan of aanvaard dat hiernavermelde handeling, zoals bepaald bij artikel 4.2.1 6° (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, met name

de functiewijziging zoals vermeld onder tenlastelegging B

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F, de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding voor wat betreft de eerste en 28 augustus 2009 voor wat betreft de tweede en de derde.

* * *

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding waarmee de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 11 februari 2013, datum waarop de zaak op verzoek van de verdediging werd uitgesteld naar de zitting van 22 april 2013, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen;
- de overschrijving van de dagvaarding, op het eerste hypotheekkantoor te _____ onder de referte _____
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 22 april 2013:

- het **Openbaar Ministerie** in de persoon van
substituut-Procureur des Konings, in haar voordracht van de
zaak en in haar eis;
- de **eerste beklagde** in zijn antwoorden
en middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf en
bijgestaan door zijn raadsman, mr. advocaat
te die besluiten en stukkenbundel neerlegt;
- de **tweede beklagde** en de **derde
beklaagde** in hun middelen van
verdediging, voorgedragen door hun raadsman mr.
advocaat te die voornoemde besluiten en
stukkenbundel neerlegt.

2. GEGRONDHEID VAN DE STRAFVORDERING

**2.1 de tenlasteleggingen A en B in hoofde van eerste
beklaagde**

2.1.1

Op 24 april 2007 werd eerste beklagde geverbaliseerd wegens het oprichten van een loods/hangar in strijd met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning vanwege de Bestendige Deputatie de dato 8 mei 2003.

Bij nazicht door de technische dienst van de bouwwerken gelegen aan de verricht door eerste beklagde, werd vastgesteld dat deze anders waren uitgevoerd dan op het bouwplan (stuk 26 strafdossier DE.66.L1.2589/07).

Eerste beklagde verklaarde dienaangaande (stuk 7 strafdossier DE.66.L1.2589/07) : "(...) *Begin 2004 werd begonnen met de bouwwerken. De loods/hangar is gemoderniseerd aan de nieuwe noodwendigheden van het tuinbouwbedrijf. De landbouwactiviteiten zijn herleid tot ¼. Bijgevolg werd het bouwplan niet gevolgd (...)*".

Ter terechtzitting werd dienaangaande door de eerste beklagde geen betwisting gevoerd.

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, waaronder de vaststellingen van de technische dienst en de bekentenissen van eerste beklagde alsook uit het ter terechtzitting gevoerde verweer, acht de rechtbank de feiten vermeld onder de tenlastelegging A in hoofde van eerste beklagde afdoende bewezen.

2.1.2

Op 28 augustus 2009 vond er een plaatsbezoek plaats op de terreinen gelegen aan de In de loods werd vastgesteld dat er drie werknemers aanwezig waren met het verhandelen (verplaatsen van containers) van tropische planten : orchideeën en bromelia's. In het tweede deel stond een deel bezet met tuinbouw materiaal. De frigo's waren niet in gebruik. Er was enkel overslag, in- en verkoop van niet zelf-gekweekte planten. De planten werden aangevoerd met vrachtwagens, herverdeeld en terug afgevoerd met andere camions. Op de velden stonden andere teelten (weiden, doch vooral maïs en aardappelen).

De loods werd vergund voor de teelt van eigen chrysanten.

Derhalve is komen vast te staan dat eerste beklagde de loods niet gebruikte in overeenstemming met de aanvraag.

De feiten vermeld onder de tenlastelegging B komen eveneens afdoende bewezen voor.

2.2 de tenlastelegging C in hoofde van eerste beklagde

Onder de tenlastelegging C wordt eerste beklagde ervan verdacht zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd, meer bepaald een inrichting behorende tot klasse 2.

De feiten werden door de eerste beklagde in termen van besluiten en pleidooien niet betwist.

Gelet op de bevindingen vervat in het strafdossier alsook uit het door eerste beklagde gevoerde verweer, acht de rechtbank het afdoende bewezen dat eerste beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten vervat onder de tenlastelegging C.

2.3 de tenlastelegging D in hoofde van eerste beklagde

Op 27 september 2008 werd om bijstand van de politiediensten verzocht naar aanleiding van het feit dat er op een weide een deel van het gras in brand zou staan.

Eens het vuur geblust werden er restanten van plastieken bloempotten, vloerbedekking, planten, karton en blikjes aangetroffen.

Eerste beklagde, eigenaar van de weide, verklaarde aan de verbalisanten dat hij een aantal zaken op de weide in brand had gestoken, waaronder snoeiafval, houtpaletten en afval van chrysanthenstruiken. Hij ontkende enig restafval te hebben verbrand.

De feiten vermeld onder de tenlastelegging D komen in hoofde van de eerste beklagde afdoende bewezen voor.

2.4 de tenlasteleggingen E en F in hoofde van de tweede en de derde beklagde

Onder de tenlasteleggingen E en F worden de tweede en de derde beklagde, eigenaars van de terreinen waarop eerste beklagde de hierboven onder de tenlasteleggingen A en B vermelde bouwmisdrijven pleegde, ervan verdacht te hebben toegestaan of aanvaard dat eerste beklagde deze bouwmisdrijven pleegde.

De rechtbank dient vast te stellen dat het openbaar ministerie niet slaagt in de op haar rustende bewijslast. Uit geen enkel element blijkt ten genoegte van recht dat tweede en derde beklagde kennis hadden van de bouwmisdrijven waaraan eerste beklagde zich schuldig maakte.

Betrokkenen dienen dan ook te worden vrijgesproken.

3. DE STRAFTOEMETING

3.1

De verschillende feiten vermeld onder de hiervoor omschreven tenlasteleggingen A, B, C en D zijn voor de eerste beklagde telkens de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven slechts één straf te worden uitgesproken, namelijk deze bepaald door de strengste strafbaarstelling.

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de eerste beklagde, zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover die de rechtbank aan de hand van het strafdossier bekend zijn.

3.3

De straffoemeting moet echter niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de generale en speciale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de eerste beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aan te sporen de milieuwetgeving ingesteld in het algemeen belang voortaan rigoureuus na te leven.

3.4

De door de eerste beklagde gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig en zwaarwichtig. Beklaagde richtte een loods op die grondig afweek van het goedgekeurde bouwplan, baat in die loods een handelsactiviteit uit waarvoor de loods niet is vergund en maakte zich schuldig aan illegale afvalverbranding. Door zo te handelen heeft eerste beklagde blijk gegeven van een storend egoïsme en een totaal gebrek aan respect voor het sterk onder druk staande leefmilieu. Het door beklagde aan de dag gelegde gedrag getuigt van een vergaande normvervaging. Gestrengheid in de bestraffing is derhalve aangewezen.

3.5

De eerste beklagde is jaar en beschikt over een ongunstig strafrechtelijk verleden (drie veroordelingen door de politierechtbank en één correctionele veroordeling).

3.6

Ter realisering van de vermelde doelstellingen van de straffoemeting is de rechtbank van oordeel dat aan de eerste beklagde een geldboete, zoals hierna in het dictum bepaald, dient te worden opgelegd.

Aan de eerste beklagde kan evenwel, aangezien hij daartoe in de voorwaarden verkeert, de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van een deel van de hem opgelegde geldboete worden verleend voor de duur zoals hierna bepaald. De rechtbank gaat er immers vanuit dat er gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat de eerste beklagde zich niet meer aan dergelijke feiten zal bezondigen. De straf die aan betrokkene wordt opgelegd gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en hij werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden.

3.7.1

Artikel 29 van de wet van 01 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (B.S. 06 augustus 1985, zoals laatst aangepast bij K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 07 december 2005) verplicht de strafrechter om, bij elke veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdgevangenisstraf, een bedrag van 25 euro op te leggen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders. In voormeld artikel wordt ook gesteld dat dit bedrag onderworpen is aan de verhoging voorzien in de wet van 05 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten (B.S. 03 april 1952).

Bij artikel 2 en 3 van de Wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake Justitie (B.S. 30 december 2011) werden de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten zoals voorzien in de Wet van 05 maart 1952 verhoogd naar 50 decimes met ingang van 01 januari 2012.

Vermits voormelde bijdrage tot het Fonds geen straf uitmaakt is de regel van de niet-retroactiviteit hierop niet toepasselijk. Dit houdt in dat de nieuwe opdecimen, ongeacht of ze hoger zijn, vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk zullen toegepast worden op deze bijdrage tot het Fonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten voor de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimen invoerde.

De beklaagde wordt veroordeeld tot het betalen van een bedrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25,00 euro, te vermeerderen met 50 opdecimen, **150,00 euro** bedragende.

3.7.2

Bij arrest van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S. 2 februari 2009) werd het Koninklijk Besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens artikel 91, tweede lid van voornoemd K.B. wordt de beklaagde veroordeeld tot betaling van een forfaitaire vergoeding. Het bedrag ervan bedraagt actueel **51,20 euro**.

4. DE HERSTELVORDERING

4.1

Op 09 september 2010 maakte de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur een herstellvordering over aan het ambt van de Procureur des Konings, waarbij aanpassingswerken werd gevorderd hetgeen inhoudt ; het aanpassen van de gerealiseerde loods naar de loods zoals die op 08 mei 2003 werd vergund.

Tevens werd voorzien in een uitvoeringstermijn van één jaar, dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging ingeval van niet-uitvoering en werd verzocht om de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van machtiging te verlenen tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel indien beklagde in gebreke zou blijven.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering en ging akkoord met de aard van de herstellvordering van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur.

4.2

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (art. 6.1.41, §1) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen vermeld in artikel 6.1.1 werden uitgevoerd.

De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen.

Volgens door deze rechtbank bijgevallen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be. met conclusie rolnummer en nummer zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

4.3

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtreding behoudt. De met de wet strijdige toestand die door dit misdrijf werd veroorzaakt en die nog steeds bestaat, moet gestaakt worden, zodat de herstellvordering dient te worden ingewilligd.

4.4

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven onder de tenalstelegging A een einde te stellen en leggen aan de eerste beklagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskenning van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen.

De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvordering bij de betrokkenen thans als kennelijk onredelijk zou overkomen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de eerste beklagde om, goed bewust van het wederrechtelijk karakter van deze zonder vergunning uitgevoerde werkzaamheden en activiteiten, deze toch te laten doorgaan. Het feit dat zij voor een voldoende feit gezorgd hebben, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering.

4.5

Door de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur werd, zoals vermeld, gevraagd een dwangsom op te leggen.

De rechtbank is van oordeel dat een dwangsom van 250,00 euro per dag per beklagde moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de eerste beklagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

Verder acht de rechtbank het opportuun om de eerste beklagde een uitvoeringstermijn van 1 jaar te verlenen.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 191, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 65, eerste lid, 66;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecimen)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985; art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSpraak,

1.

VERKLAART de eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B, C en D.

TOEPASSING makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek.

VEROORDEELT de eerste beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **TWEEDUIZEND EURO**, vermeerderd met 45 opdecimen (x 5,5), aldus **11.000 euro** bedragend.

GELAST, in hoofde van de eerste beklagde, voor een termijn van **DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL** van tenuitvoerlegging van een gedeelte groot duizendvijfhonderd euro van de opgelegde geldboete van tweeduizend euro, verhoogd met 45 decimen (x 5,5), aldus 8.250,00 euro bedragende.

ZEGT dat bij toepassing van artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft gehad.

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 90 dagen, waarvan 68 dagen slaan op het gedeelte met uitstel.

* * *

2.

SPREEKT de tweede beklagde **VRIJ**, zonder kosten, voor de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen E en F.

* * *

3.

SPREEKT de derde beklagde **VRIJ**, zonder kosten, voor de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen E en F.

Bijdragen - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van de **eerste beklagde** de verplichting uit om een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, **150,00 euro** bedragend, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, namelijk éénmaal deze bijdrage.

LEGT de **eerste beklagde** een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT de **eerste beklagde tot de helft** van de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen kosten begroot op **249,95 euro**.

LEGT de **andere helft ten laste van de Belgische Staat**.

HERSTELVORDERING

BEVEELT, de **eerste beklagde** op vordering van Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur, **tot het uitvoeren van aanpassingswerken**, met name :

- het aanpassen van de gerealiseerde loods naar de loods zoals die op 08 mei 2003 werd vergund,

gelegen in te in agrarisch gebied en
kadastraal gekend als
en

en dit **binnen een termijn van EEN JAAR** te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis.

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde herstelmaatregelen niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 6.1.46 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009.

ZEGT voor recht dat in hoofde van de eerste beklaagde, een **DWANGSOM** zal worden verbeurd van **250,00** euro per dag **vertraging** in nakoming van dit bevel.

WIJST het meer- en anders gevorderde af als ongegrond.

**ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING VAN
ZESTIEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND DERTIEN**

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken,
substituut-Procureur des Konings,
griffier.